

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2022.május 19.
(csütörtök)

Horváth Géza

ÜDVÖZÜL-E AZ EGÉSZ IZRÁEL?

Énekek: 294; 503

Alapige: Róm 11

Imádkozzunk!

Úr Jézus, köszönjük, hogy téged így is megszólíthatunk, hogy Jézus, vigasságom, hiszen a megváltott ember boldogan vallja, hogy minden forrásunk, javunk, minden örömünk belőled fakad, általad van, rajtad keresztül kaptunk mindent a mi Atyánktól, amiért örülnünk kell.

Bocsásd meg, hogy sokszor ránk is igaz az, ami a nagyobbik tékozló fiúra, hogy örülnünk kellene! Bocsásd meg, hogy sokszor mégis tele vagyunk szomorúsággal, keserűséggel, gondokkal, irigységgel! Te sokkal jobban tudod, mert jobban ismersz bennünket, hogy még mivel, ahelyett, hogy örülnénk annak, hogy van szavad hozzánk, hogy szavad élő és ható, hogy ma is elvégzi a munkáját. Ma is igaz, ma is ugyanúgy van a kijelentés, ahogy egykor, nem kell és nem is lehet rajta változtatni.

Hadd köszönjük meg neked, hogy hozzád menekülhetünk bűnből, minden bajból! Köszönjük, hogy ezen az estén is meg akarsz bennünket pihentetni. Köszönjük, hogy áldott igéd fölé hajthatjuk a fejünket, és kérünk téged, hogy taníts az élet ösvényére, a Biblia igazságaira, Urunk, és vezess bennünket a te drága Szentlelkeddel! Hallgass meg a mi könyörgésünkben!

Ámen.

Igehirdetés

Kedves testvérek, Isten igéjét Pál apostolnak a Rómabeliekhez írt levél 11. fejezetének válogatott verseiből olvasom ekképpen: „*Kérdezem tehát: elvetette Isten az ő népét? Semmiképpen; mert én is izráelita vagyok, Ábrahám magvából, Benjámín törzséből. Nem vetette el Isten az ő népét, melyet eleve kivá-*

ÜDVÖZÜL-E AZ EGÉSZ IZRÁEL?

lasztott. Nem tudjátok, mit mond az írás Illésről? Amikor panaszt tesz Istennél Izráel ellen: Uram, prófétáidat megölték, oltáraidat lerombolták; csak én egyedül maradtam és engem is halálra keresnek. De mit mond neki az isteni felelet? Meghagytam magamnak hétezer embert, akik nem hajtottak térdet a Baálnak. Így tehát most is van maradék a kegyelemből való választás szerint. Ha pedig kegyelemből, akkor nem cselekedetekből: különben a kegyelem nem volna többé kegyelem. Mert nem akarom testvéreim, hogy magatokat bölcsnek tartva, ne tudjátok meg ezt a titkot, hogy Izráel megkeményedése csak részleges, ameddig a pogányok teljes számban be nem jutnak. És így az egész Izráel üdvözülni fog: Eljő Sionból a Szabadító, és elfordítja Jákóbtól a gonoszságot: És ez lesz velük az én szövetségem, amikor eltörlöm a bűneiket.”

Két történet, esemény jutott eszembe, testvérek, amikor készültem. Egy ismerősöm eldöntötte, hogy ő nem lesz 88 éves, hanem kihagyja. 87 év után, majd csak a 89. születésnapját fogja megünnepelni, mert neki a 88-as szám nem tetszett. Az jutott eszembe, hogy a Római levél 11. fejezetével is sokan így vannak, szépen átugorják, mintha nem ez következne a Szentírásban, és erről nem is nagyon szólnak.

A másik, ami eszembe jutott: egy német teológus könyve, aminek az a címe, hogy „Kétes tételek”. Ebben olyan bibliai igéket magyaráz, amelyeket félre magyaráznak, félreértenek, ezért adta ezt a címet a könyvének. Mikor a Római levél 11. fejezetét olvassuk, nagyon alázatosan kell hozzányúlni a Szentíráshoz és kérni Istent, hogy vezessen bennünket ennek a résznek a megértésében. Tudniillik, amikor ezt a részt elolvassák Izráelről, és ezeket a verseket, amiket én most felolvastam, akkor általában kétféle vélemény szokott lenni. Az egyik, hogyha valaki kiejti, hogy zsidók, rögtön ráfogják, hogy antiszemita. Bocsánat, mint amikor a cigány önmagáról kimondhatja, hogy cigány, de más nem mondhatja.

A másik véglet pedig az – amit sajnós hívők is elég sokan képviselnek, és nagyon sokan alátámasztásul a Római levél 11. fejezetét is gondolják, amikor azt mondják –, hogy a zsidóknak automatikusan jár az üdvösség. A 26. verset is idézik, mert meg van írva, hogy „így az egész Izráel üdvözülni fog”.

Kedves testvérek, ezzel az igeszakasszal valóban lehet sokat gyötrődni, de a legfontosabb tanítása most mégsem az ennek az egész fejezetnek, hogy ki üdvözülni vagy ki nem?

Emlékeztek, a tanítványok is kérdezték Jézustól: ki hol lesz a te országodban? Jézus Krisztus így válaszolt: ti igyekezzetek bemenni a szoros kapun! Hányan üdvözülnének? A Szentírás válasza az ilyen kérdésekre mindig az: te azzal tördj, hogy te üdvözülsz-e! Vajon te üdvözülsz-e, és nincs-e a környezettedben olyan, akinek tőled kellene meghallani az evangéliumot, hogy üdvözüljön?

A legfontosabb kérdésünk tehát nem az, hogy a zsidóság üdvözülni fog-e teljes mértékben, hanem hogy nekem van-e üdvösségem? Bizonyos vagyok-e benne, hogyha utolsót dobban a szívem, Jézus Krisztus országában nyitom-e ki a szemem, ahogy a Lukács evangéliuma 16. részében olvassuk. Ez a legfontosabb kérdés!

Járjuk körül ezt mégis, testvérek, nem azért, hogy okoskodjunk, hanem, hogy – legalább mi, Bibliaolvasó, templomba járó emberek legyünk tisztában ezzel a kérdéssel –, valamiféle eligazításban, tanításban részesüljünk Isten igéjéből.

Ha valaki csak a 26. verset veszi ki, hogy „egész Izráel üdvözülni fog”, akkor hajlamos arra, hogy ő is így vallja, hirdesse, hogy Izráel kiváltságban részesül, mert meg van írva: „övék a törvény, a próféták, az Atyák.” Régebben kezdtek, mint mi, de majd elmondom, hogy én hogyan látom ezt a kérdést.

Nézzük meg az egész Szentírás alapján – ez a legfontosabb alapelv, hogy az egész Szentírás alapján, az 1. Mózesztől a Jelenések könyvéig –, mit olvasunk egy kérdésről, aminek éppen textusként vesszük az igéjét!

Hadd kezdjem majdnem a Biblia végéről, mert ilyen mozaikokból kell összeraknunk a választ! A Jelenések könyvében János apostol látja az üdvözülteket, és azt olvassuk, hogy „minden ágazatból, népből, nyelvből és nemzetből”. Tehát, János apostol nem azt írja le a Szentlélek által, hogy ott lát egy egész nemzetet, egész országot, egész népet, hanem ott az üdvözülteket látja minden ágazatból, népből és nemzetből. Nem mindenki van ott, nincs ott egy-egy nemzet minden tagjával, de minden nyelvből és nemzetből ott vannak a megváltottak a fehér ruhások seregében.

Meg kell állapítanunk a Biblia alapján a legfőbb tételt, amit nem lehet elhanyagolni, mégpedig azt, hogy az üdvösség Jézus Krisztushoz van kötve. Sok ígét lehetne mondani, csak egyet-kettőt említek, keressük meg majd ezeket a Bibliában! Egyik nagyon kedves ígém: „Akié a Fiú, azé az élet. Aki hisz a Fiúban, annak örök élete van; aki nem enged a Fiúnak, nem lát életet, hanem az Isten haragja marad rajta.” Nagyon világos.

Vagy gondoljuk, hogy zsidók tettek úgy bizonyosságot, hogy: „Nincs üdvösség senki másban, és nem is adatott az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.” Ez a név, amelyről azt mondják, hogy nem adatott más név, ez Jézus Krisztusnak a neve. Egy szép ének szól erről, hogy: „Nincsen szebb név földön, égen, mint a Jézus szent neve.” Azért, mert az üdvösség hozzá köthető. Ha valamelyik vallás azt mondja, hogy akkor üdvözülsz, ha ... és nem úgy folytatódik, hogy, ha hiszel az Úr Jézusban mint Megváltóban, azt már ne is vegyük komolyan, ne is figyeljünk oda, mert az már mellébeszélés! Pl: akkor üdvözülsz, ha bizonyos napokat megtartasz, bizonyos ételeket nem eszel, bizonyos helyekre elmész, stb.

A Biblia azt mondja, hogy az üdvösség Jézus Krisztushoz van kötve, ő az ajtó, akin keresztül be lehet menni az életre. Pál apostol azt mondja, itt vagyok én, nézzetek meg, élő példája vagyok annak, hogy egy zsidónak meg lehet térni, el lehet fogadni az Úr Jézus Krisztust, de minden fenntartás nélkül! El lehet fogadni úgy, hogy a régiek elmúlnak, és minden újjá lesz. Amik a hátunk mögött vannak, azokat el lehet felejteni, sőt el is kell felejteni, és Jézus Krisztusban újjá lesz minden!

Nézzük meg, milyen hívő életet élt az apostol! Nem csak azt, hogy ő hogyan szolgált, prédikált, mit tanított, hanem ahogyan élt. Szembeszáll Péterrel és a

ÜDVÖZÜL-E AZ EGÉSZ IZRÁEL?

jeruzsálemi zsinaton azokkal a zsidókkal, akik úgy akarták Jézus Krisztust követni, hogy a zsidó hagyományokat, ceremóniákat, szokásokat, törvényeket vagy azoknak egy részét meg akarták tartani. A júdaistákkal micsoda harcban voltak az apostolok!

Testvérek, nem tudtak másról, csak Jézus Krisztusról, mert hozzá van kötve az üdvösség. Egyik szép énekünkben énekeljük: „Jézusban beteljesedve látom üdvösségemet.” Azt hiszem, ez egyikünk előtt sem vitatható. „Ez az én szerelmes Fiam, őt hallgassátok.” Az Atya egyszülött Fia. Ez biztos, hogy így van.

Azért sem lehet, hogy minden zsidó üdvözül, mert nagyon sokan haltak meg az ószövetség idején hit nélkül, akik elvesztek. Nem arról volt szó az Ószövetségben sem, hogy minden zsidó bement. Most olvassuk a Hóseás könyvében, hogy 722-ben jönnek az asszírok, és az északi országrészt lerohanják, és majd felszámolódik az északi országrész az asszírok által, és eltűnik. A Hóseás könyvének a szava a szövetségszegés, a hűtlenség.

Pál apostol Illés esetét hozza példának. Illés azt mondja: „én maradtam egyedül”. Nem, 7000 embert meghagytam – mondja az Úr. Nem arról van szó, hogy van még 70.000 ember, csak 7000 ember van. Nem arról van szó, hogy az egész Izráel ott van, hanem 7000 ember megmaradt, akik nem hajtottak térdet a Baálnak. A többiek térdet hajtottak. Ha Isten azt mondja, hogy nem hajtottak térdet, nem lettek bálványimádók, akkor azt jelenti, hogy van 7000 ember, aki nem lett bálványimádó, mert sajnos a többi az lett. Akik ilyet csinálnak – nézzük a Bibliát –, nem mennek be az Isten országába. A bálványimádók ki vannak zárva, nem mehetnek be. Ne arra figyeljünk, hogy ki nem ment be, nem arról van szó, hogy kevesebb, mint amit mi gondolunk. Azért szép ez az ige, mert az van benne, hogy több üdvözül, mint amennyit gondolunk.

„Én egyedül” – mondja Illés. Isten meg azt mondja, hogy még 7000, sokkal több, mint amennyit te gondolsz. Az is nagyon szép, hogy János apostol azt látja a mennyben, amikor Isten ellebbenti a függönyt, és belenéz a titokba, azt mondja, hogy: „láttam nagy sokaságot”. A legfontosabb, hogy ez Istennél van, nem a mi kezünkben, hanem az Úrnál. Akárhogy okoskodunk is, ez a kérdés Isten hatalmában, szeretetében, kegyelmében, irgalmában van. Hóseás könyve is erről beszél.

A Római levél 9. fejezetéből a 15. verset hadd olvassam el, mert aki ezt a verset nem érti meg, a Bibliához sem talál kulcsot. A 15. versben azt mondja az Úr: akin akar, könyörül, és akinek akar, irgalmaz. Ebben gyökerezik Isten szuverenitása, azt tesz, amit akar, és nincs, aki kérdőre vonná. Isten könyörülő és irgalmas, ha mindenkit elvetne is, akkor sem lehetne egy szavunk sem, de nem vet el mindenkit.

A Római levél 11. részének éppen ez a csodája, testvérek. Valaki olyan szemmel olvassa, hogy ki nem megy be, ki nem üdvözül, de olyan szemmel olvassuk, hogy ki üdvözül, ki megy be! Pál apostol a saját példáját hozza: „annak ellenére, hogy üldöztem a Krisztus egyházát”. Ezzel megvallja, hogy az volt a Krisztus egyháza. Milyen vérlázító lehetett ez abban az időben, amikor semmibe nem nézték ezeket a keresztényeket, valamiféle új vallás képviselőinek gondolták őket!

A jeruzsálemi templomban folyt a liturgia, az istentisztelet, mindenfélét celebráltak ott a papok. Pál azt mondja, hogy az volt a Krisztus egyháza, akiket én üldöztem. Azok a szerencsétlen emberek, akiket oroszlánok elé vittek, katakombákban gyűltek össze énekelni, imádkozni, az a Krisztus egyháza, én azt üldöztem, de Isten lehajolt hozzám.

Ennek a résznek a megértéséhez tudnunk kell, a Római levél 11. részében arról beszél Pál apostol, hogy a zsidóságnak nagyon sok idő adatott. Nézzétek meg, hány évszázad, évezred adatott a zsidóknak, hogy az Isten igéjének a közelében lehettek! Amikor eljön az újszövetség, pünkösöd, kitöltetik a Lélek, és a Cselekedetek könyvében olvassuk, hogy „pártusok, médek, elámiták, arabok, kik lakoznak Mezopotámiában, Júdeában, Kappadóciában, Frigiában, Pamfíliában, római jövevények, zsidók és prozeliták, halljuk, amint hirdetik az Istennek nagyszágos dolgait”. Elindul egy olyan folyamat, testvérek, aminek nagyon szép nyitánya Kornéliusz története, meg Pál apostol indulása, újjászületése, megtérése.

Tudniillik Isten a pogányok felé fordul. Isten elvetette az ő népét? Nem, nem vetette el, erre én vagyok a példa – mondja Pál. Legszebb példa én vagyok, lám, Isten nem vetette el az ő népét! Miért? Mert abban az időben voltak olyan gyülekezetek, ahol a gyülekezet nagy része zsidókeresztény volt. Nem pogánykeresztény, hanem zsidókból lett keresztény. Elvetette Isten az ő népét? Dehogy! Hallották az evangéliumot, igazat adtak az igének, megismerték az Úr Jézusban a bűnbocsánatot, és elfogadták, hogy ő engesztelő áldozat a mi bűneinkért.

A Zsidókhoz írt levél írója bemutatja, hogy milyen csodálatos Főpapunk van, aki áthatolt az egeken, és éppen ezért, amikor azt mondja itt az apostol, hogy Isten a pogányok felé fordul, akkor azt mondhatjuk, hogy egy kicsit „parkoló pályára” tette Isten a zsidóságot. Annyit kérlelte őket, könyörgött nekik, annyi prófétát küldött! Tessék megnézni az Ószövetségben, micsoda próféták vannak: Ézsaiás, Hóseás, akit most olvasunk, meg a többiek! Illés, Elizeus, micsoda próféták! Ott van az ige náluk, tudják, hogy mi a szövetség, kicsoda Jahve, de nagyon sok lehetőséget eljátszottak. Ez nem jelenti azt, hogy elvetette Isten az ő népét.

Mondok egy példát. Amikor talán először utaztunk repülővel, először azok szállhattak be, akiknek prémium jegyük volt, a többiek addig vártak, amíg ők leültek a legjobb helyekre, mert előnyt élveztek. De mi is beszálltunk, mi is odajutottunk, ahova ők, csak egy kicsit később. Így van ez az üdvösséggel is, hogy az egyik hamarabb száll fel, hamarabb ül le, a másik meg egy kicsit később. Az nem azt jelenti, hogy ő el van vetve, neki is ott van a kezében a jegy. Valahogy így értsük meg azt, hogy Isten nem veti el az ő népét, mert a pogányok felé is fordult, és mások felé is hirdettetik az evangélium!

A Bibliának több olyan története, példázata is van, amikor Jézus Krisztus erre az elutasításra reagál. Gondoljatok arra, amikor bemegy Jeruzsálembe, és azt mondja: „Hányszor akartalak egybegyűjteni benneteket, de ti nem akartátok!” Vagy a királyi menyegző példázata: kiküldi a szolgáit, hogy hívják ide a hivatalosokat, de azok nem akarnak elmenni. Mit mond erre a király? Menjete a keresztutakra, az ösvényekhez, és hozzátok be a szegényeket, nyomorékokat,

ÜDVÖZÜL-E AZ EGÉSZ IZRÁEL?

sántákat és vakokat, hogy megteljék a menyegzői ház, mert nem hiába készítettem el a vacsorát! A hivatalosok pedig nem akartak elmenni.

Ne csodálkozzunk, testvéreim, hanem lássuk meg benne Isten szeretetét, amiről szól az Újszövetség, hogy ezt a hívást, lehetőséget már az Ószövetségben is „meg-megpendítette” az Isten, mert volt ott egy-egy olyan asszony, mint Ruth vagy Ráháb, és még sorolhatnánk többeket, akik mégis elindultak, befogadtattak, elfogadtattak. Isten kegyelmét lássuk abban, hogy ő kiterjesztette ezt a hívást mindenki felé.

A napokban beszélgettünk arról, hogy a Lélek „fú, ahova akar”. Vannak olyan országok, ahol nem fúj a Lélek, és vannak olyanok, ahol meg fúj és van ébredés, és megtérnek emberek. 20 évvel ezelőtt, amikor Hollandiában jártam, ott mondták az ismerőseim, hogy a Fülöp-szigeteken már a sokadik református templomot építik. Vagy Dél-Koreában, ahol pogány templomok voltak – azt mondja egy ismerősöm –, most ezek helyén mindenütt református templom van. Éppen az a hitvallásuk, mint nekünk, éppen azt vallják, mint amit mi, tehát atyafiak, testvérek. A hadseregben végeznek óriási missziót, és ott van ébredés.

Elvetette Isten az ő népét? Nem. Elvetette a többit? Európát, mert olyan, amilyen? Nem vetette el. Egészen biztos vagyok benne – vannak erről hírek –, hogy ott is van maradék. Higgyétek el, akármilyen ateista, istentelen egy ország, nem vetette el, van maradék! Mindig volt maradék. Egy előadáson valaki szépen sorra vette a történelmet, mindig volt maradék. Amikor úgy látszott, hogy nincs senki, hogy halott minden, akkor is ott volt a maradék.

Meghagytam 7000 embert, meg Isten tudja hányat, akik nem hajtottak térdet a Baálnak. Ó, de jó, ha mi is azt mondhatjuk, hogy abba a számba én is beletartozom, azok között vagyok én is!

A 26. versben azt mondja az ige: „Nem akarom testvéreim, hogy magatokat bölcsnek tartva, ne tudjátok meg ezt a titkot, hogy Izráel megkeményedése csak részleges, ameddig a pogányok teljes számban be nem jutnak.”

Ha valaki a Biblia egészét nem ismeri, lehet, hogy ebből csak azt fogja leszűrni, hogy a pogányok teljes számban be fognak jutni. De ez sem igaz, mert a Biblia alapján nem mondhatjuk, hogy minden pogány üdvözülni fog. Itt a teljes szám azt jelenti a Biblia szerint, hogy mindenki, de ez azokra vonatkozik, akikhez elér az evangélium, akiket az Isten ellenállhatatlan kegyelme megragad, azok a Szentlélek által el is fognak indulni, és fogják is követni az Úr Jézus Krisztust. Azt sem mondhatjuk, hogy minden pogány üdvözülni fog, de a pogányok közül sokan üdvözülnek. Éppen ilyen alapon – figyeljük meg, hogyan folytatódik az ige, mert nem csak azt kell kiolvasni belőle, hogy az egész Izráel üdvözül –, azzal kezdődik: „és így”. A görögben mindig összekapcsolódik az előző gondolattal, de a magyarban is: „És így az egész Izráel üdvözülni fog.”

Ismerni kell Pál apostol szavajárását, gondolkodását. Figyeljétek meg, mit mond a Galatákhöz írt levél 6. részének 16. versében: „Békesség és irgalom mindazoknak, akik e szabály szerint élnek és az Isten Izráelének!” Pál apostol kit értett a nagybetűs Izráel alatt? Az újjászületett Krisztus hívőket, akik Jézus

Krisztusban találták meg üdvösségüket. Én úgy szoktam mondani, hogy a lelki Izráel.

Mert Pál apostolnak ez volt a fő gondolata, és az Efézusi levélben ezt fejt ki, hogy az egész Izráel azok, akik a pogányok és zsidók közül üdvözülnek. Lerontotta a közöttük lévő válaszfalat, egyé tette a két nemzetséget, pogányokat és zsidókat, és onnantól kezdve a Galatákhoz írt levél 6. részének 16. verse szerint Pál ezt nevezi az Isten Izráelének. Akiről Jézus Krisztus úgy beszélt a Máté evangéliumában, hogy „jertek, én Atyámnak áldottai!” Ez az Izráel fog üdvözülni.

Még egy nagyon fontos tétel: mindenki üdvözül, aki a Krisztusé, és senki nem üdvözülhet, sajnós, aki nem tartozik Jézushoz. Akikre esetleg azt fogja mondani a mi Urunk, hogy „sosem ismertelek titeket”. Ti kik vagytok? Nem ismerlek titeket. Amit egyedül látunk ebben az igében, testvérek, hogy „eljön Sionból a Megváltó”, itt Ézsaiás prófétát idézi az apostol. Ezt kétféleképpen lehet értelmezni.

Úgy is igaz, hogy „eljön Sionból a Megváltó”, meg úgy is, hogy „eljön Sionnak a Megváltó”, a Szabadító, aki megbocsátja a bűnt. Nagyon fontos, és jó, ha valaki ismeri az igeidőket. Itt Ézsaiás jövő időben beszél: „eljön Sionból a Megváltó.” Amikor Pál apostol idézi ezt a jövő időben levő mondatot, ő már tudott az eljött Megváltóról. Nem azt mondja, hogy eljött Sionból a Megváltó, hanem majd eljön, továbbra is jövő időben beszél. Azért, mert ő is ebbe kapaszkodik bele, Istennek a jövőben is végzendő munkájába és szabadításába. Nem azt mondja, hogy ez már megtörtént, hanem meg fog történni, eljön Sionból, tehát továbbra is hirdettetik az evangélium.

Amíg Jézus Krisztus vissza nem jön, addig minden népnek, nemzetnek erre ad parancsot: „menjete el az egész világra, hirdessétek az evangéliumot minden népnek, minden teremtésnek.” A Máté evangéliuma 28. részéből mindig felolvassuk keresztelésnél: „Elmenvén tegyetek tanítványokká minden népeket”. Ebben kegyelem által benne vannak a zsidók is, de az afgánok, finnek, magyarok, mongolok is. Lehetne sorolni tovább az összes népet, feketéket, fehéreket, sárgákat, indiánokat, azok is mind benne vannak, mert az üdvösség Jézus Krisztushoz van kötve. Aki nem hisz a Fiúban, az nem lát életet, de aki hisz a Fiúban annak örök élete, üdvössége van.

Az esetleg előfordulhat, hogy a zsidók között lesz egy nagy ébredés, ahogy Koreában előfordult, meg Magyarországon is a XIX. század végén, XX. század elején, közepén volt egy nagy lelki ébredés. Előfordulhat, hogy ott is lesz, amikor a zsidók tömegével elfogadják Jézus Krisztust, és felhagynak a törvénnyel, ceremóniákkal, a szokásokkal, az ószövetséggel, és azt mondják, hogy mi is Jézusban beteljesedve látjuk üdvösségünket, nem tudunk másról, csak róla, mint megfeszítettről!

A mai ige örömhíre, testvérek, hogy Isten misszionáriusokat küld. Magyarországon úgy indult az ébredés, hogy négy skót misszionárius az 1830-as években Izráelbe akart menni misszióba. Csak éppen itt megbetegedtek, és Mária Dorottya főhercegnő azt mondta, hogy nem kell oda menniük, itt is van elég

ÜDVÖZÜL-E AZ EGÉSZ IZRÁEL?

pogány. Megalapították az úgynevezett Skót Missziót, elkezdtek prédikálni, és arra tértek meg emberek, akik mások tanítására is alkalmasak lettek, és úgy terjedt, mint a tűz a közép-korban Londonban, amikor az égő szárnyú galambok leejtették a tüzet, és minél tovább repültek, annál több nádtetős házra ejtették le a parazsat. Így indult az ébredés, hogy a zsidók közé akart menni négy miszionárius, akiket Isten küldött.

Ma is olyan sok zsidó misszió van, ahol hirdetik a Krisztus. Testvérek, imádkozni kell az ő megtérésükért és minden nép megtéréseért! Hirdetni kell az evangéliumot, tudva, hogy Isten meghagyott 7000 embert, ő tudja hányat, akik majd ki fognak jönni az élet feltámadására, az élet világosságára és Jézus Krisztus követésére.

Adja az Úr, hogy azért legyünk a legboldogabbak, mert eljutott hozzánk az evangélium! Azért legyünk boldogok, hogy mi is hittünk, és elhittük, hogy Jézus a Krisztus, az élő Istennek Szentje, hogy nekünk üdvösséget adott Isten kegyelemből, hit által, nem cselekedetekért, hogy senki ne kérkedjék!

Ámen.

Imádkozzunk!

Köszönjük, drága Édesatyánk, hogy ragyog a te nagy szereteted és kegyelmed, mert nem vetted el ezt a bűnbe esett világot, hanem Noéval közölted a szövetséget, és megígérted, hogy te a békeesség Istene vagy.

Köszönjük neked, hogy Ábrahámmal szövetséget kötöttél, és hogy a között a nép között született meg a Krisztus. Köszönjük azt is Urunk, hogy nincs kollektív bűn, de nincs kollektív kegyelem sem. Köszönjük, hogy te vagy a forrása mindennek, legfőképpen azt, hogy a te kezében van az üdvösség, az élet, az ige. Hadd köszönjük meg azt, hogy az idők folyamán bármelyik népből, nemzetből sokan újjászülettek, megtértek, meglátták Krisztusban bűneik bocsánatát, és felragyogott az arcuk!

Kérünk téged, drága Urunk, hogy hirdettesd ma is minden nép között az evangéliumot! Azokat pedig, akikkel hamarabb kezdted a munkádat, akik többet kaptak – tudjuk, hogy nekik többet is kellene érteniük –, kérünk téged, figyelmeztess arra, hogy milyen nagy előnnyel indultak a többiekhez képest!

Úr Jézus Krisztus, kérünk, hogy ma is könyörülj, hogy legyenek ébredések, a Lélek fújjon egy-egy helyen, országban, nép vagy nemzet között!

Ámen.

503,1 ének

1. Már nyugosznak a völgyek, Az erdők s minden földek,
Már alszik a világ, De míg eljő az álom,
A szívemet kitárom, S az Úrhoz küldök hó imát.